

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

כי תשא

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

סימן י"א - הלכות הכנת הגוף לתפילה, והמקומות שראוי להתפלל, וסדר תפילת היחיד והאשה

ו) ואם רחץ ידיו בבוקר כראוי, ואין ידוע לו שנתכלכו ידיו באיזה דבר, מכלמקום כיון שהסיח דעתו בְּנִתְיִים, צריך גם־כן לרחצם במים לצורך תפילה. אך בזה אין צריך לחַזֵּר אחר המים דוקא, שאם אין לו מים מזומנים, ובאם יִחַזֵּר עליהם יאחר תפילת הציבור, לא יחזר עליהם אלא מנקה ידיו בצרור או בעפר או בכל מידי דמנקה, ומתפלל עם הציבור. ויש אומרים שאפילו אם למד בנתיים, גם־כן הוי היסח הדעת וצריך לרחוץ לצורך התפילה, ואין מנהגינו כן.

ז) ישתדל ויתאמץ להתפלל עם הציבור, דכתיב { ואני תפילתי לך } עת רצון, אימתי עת רצון, בשעה שהציבור מתפללין. וכתיב כה אמר יי' בְּעַת רצון עֲנִיתִיךָ. ואין הקדוש ברוך הוא מואס בתפילה של רבים, ואפילו יש בהם חוטאים, דכתיב הֵן אֵל, כְּבִיר (פי' רבים) לא יִמָּאֵס. וכתיב פֶּדָה בְּשִׁלּוֹם נִפְשֵׁי מִקְרָב לִי, כי בְּרַבִּים הִיו עַמְדִי. ח) מצוה גדולה להתפלל בבית־הכנסת או בבית המדרש. ואפילו אם לפעמים מתבטל המניין, מכלמקום מצוה להתפלל שם גם ביחידות, כיון שהם מקומות מקודשים. ומי שדרכו ללמוד בבית המדרש, יתפלל גם־כן שם בעשרה, אף על פי שיש בעירו גם בית־הכנסת. אבל מי שאין דרכו ללמוד בבית המדרש, יתפלל בבית הכנסת שיש בה ריבוי עם, כי בְּרַב עִם הִדְרַת מֶלֶךְ.

ט) לעולם ישכים אדם לבית הכנסת, כדי שיִמְנָה עם עשרה הראשונים, שאפילו מאה באים אחריו, נוטל שכר כנגד כולם. וכל מי שהולך שחרית וערבית לבית־הכנסת לבית־המדרש בזמן הראוי, ומאריך שם כראוי, ומתנהג שם בקדושה כראוי, זוכה לאריכות ימים, דכתיב אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום, לשמור מזוזות פִּתְחֵי, וכתיב בתריה כי מוצאי מצא חיים. י) יקבע לו בית־הכנסת או בית־המדרש, שיתפלל שם בקביעות, וגם שם יקבע לו מקום מיוחד. וכל תוך ארבע אמות נחשב אותו מקום. וטוב אם יכול לקבוע לו מקום אצל הקיר, כמו שמצינו בחזקיהו המלך, דכתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר וגו'. ולא יעמוד ולא ישב בתפילה אצל רשע. וכשמתפלל בביתו, יקבע לו גם־כן מקום, שלא יבללוהו בני ביתו. יא) מצוה לרוץ כשהולך לבית־הכנסת או לבית־המדרש או לשאר מצוות, ואפילו בשבת, שנאמר נרדפה לדעת את יי', וכתיב דרך מצוותיך ארוץ. אבל בתוך בית־הכנסת ובית־המדרש, אסור לרוץ. ובבואו לפני הפתח, ישהה מעט, שלא יכנס בפתע פתאום. ויירתע ויפחד מהדר גאונו יתברך, ויאמר את הפסוק ואני ברוב חסדך וגו' שהוא כמו נטילת רשות, ואחר־כך יכנס, וישתחוה לנגד ההיכל, וילך באימה וביראה כהולך לפני מלך. מצוה להתעטף בציצית, ולהניח תפילין בביתו, וילך כך לבית־הכנסת. ובמקום שדרים בין האומות, או שצריך לעבור דרך מבואות מטונפות, יתעטף בציצית ויניח תפילין בְּפְרָזְדוֹר של בית הכנסת, כי הוא עניין גדול ליכנס לבית־הכנסת מעוטף בציצית ומוכתר בתפילין.

הַלִּיכוֹת תִּימָא

הנכנס אצל חברו והוא אוכל על שולחנו

וְצַדִּיק עַל שֻׁלְחָן בָּא

וְצַדִּיק יֹאכַל בּוֹ

כל הלכות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב סמפורכת העלון

כניסת השבת: 16:54
יציאת שבת: 18:00

פעילויות העמותה

- כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הר"ה ג' משה רצאבי שליט"א
- הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי
- שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה
- "פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש
- פעילויות והפעלות לילדים
- "אבות וכנים"
- "אמהות וכנות"
- עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם" שיעורי הדף היומי מידי ערב בשעה 20:00 ברח' גפן 17, באוהל עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים בשבת בשעה 12:30 בב"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א פה מפיק מרגליות - כולם מזומנים

תהילים לבנים נוסח תימן בבית כנסת "שתילי זיתים" בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך? בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון צור קשר: 053-345-3020 NA0546812981@gmail.com

מזל טוב לידידינו עמוס כחלון לרגל הולדת בנו יהי רצון שיזכה לרוות נחת ממנו ומכל יוצאי חלציו מאחלים חברי קהילת אחוות אחים

מְצָא אִשָּׁה - מְצָא טוֹב, וַיִּפֶּךְ רָצוֹן מֶה'. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" אנו שולחים את איחולנו הלבביים אל ראש הכולל 'פרי צדיק' הגאון הרב משה רצאבי שליט"א, לרגל נישואי בנו. יהי רצון ויזכו להקים בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה, ולהגדיל תורה ולהאדירה אכ"ר.

מתוך ספר בנין משה חלק ב' פרק שנים עשרה - דיני ריסוק שלג ברד וקרח בשבת

הרה"ג משה רצאבי שליט"א ראש הכולל "פרי צדיק"

לעשות כדורי שלג וכדומה, לפנות שלג (כא) יש למהות ביד הנערים העושים בשבת כדורי שלג בידיהם וזורקים, והוא הדין שלא לעשות צורות (בובות) וכיוצא בזה לשחוק, שיש בכך שני איסורים, איסור מרסק שלג, ואיסור בונה. אבל לפנות השלג מן הדרך ומן החלון, אף על פי שירד השלג בשבת, מותר.

רחוץ בסבון (ז) מותר לרחוץ בסבון בשבת, וכן המנהג בקהילותינו בדרך כלל. והמחמיר לעצמו תבוא עליו ברכה. ובסבון נוזלי מותר גם לדעת המחמירים.

להקפיא מים ושאר משקים (כב) ליתן מים ושאר משקים בשבת בהקפאה, מותר, ואין בזה איסור לא משום מוליד ולא משום נולד. וגם אם לא יספיקו המים להיות קרח עד מוצאי שבת מותר, ואין בזה איסור משום מכין משבת לחול, הואיל ואף אם אינם נקפאים לגמרי הרי ראוי על כל פנים ליהנות מקרירותם בשבת. ובלבד שלא יאמר שעושה כן לצורך מוצאי שבת. אמנם ליתן מים בשבת בתוך תבנית מיוחדת שהם נעשים שם קוביות קרח, או שנותן משקים בתוך כלי המיוחד שנקפאים ונעשים שם בצורת "ארטיקים" וכיוצא בזה, ראוי לחוש ולהחמיר משום שנראה כבונה, ומשום עובדין דחול.

לדורס אדם ברגליו על השלג או הברד ואינו חושש אם יזובו מימיהם על ידי זה, כיון שאינו פסיק רישיה שיזובו. ואף אם בודאי יזובו, כיון שאינו מכוין שיזובו, וגם הם הולכים לאיבוד, הרי זה מותר. ועוד שכיון שהוא דבר שאי אפשר ליזהר לא גזרו בו.

להטיל מי רגלים על שלג (ט) מהר"ם מרוטנבורג מתיר להטיל מי רגלים על שלג. ואף שעל ידי המי רגלים השלג בודאי נימוח, כיון שאינו מכוין לזה הרי זה מותר, וכמו שמותר לדורס שלג ברגליו (כדלעיל בסעיף הקודם). ועוד שאינו מְמַחֵה בידים אלא מכחו הוא נימוח, ודומה לנותן שלג בתוך כוס שיש בו מים שמותר. והרא"ש היה נזהר. הלכך טוב ליזהר בזה במקום שאפשר בלא טורח.

לפזר מלח או מים חמים על שלג (כ) מותר לפזר מלח על שלג בשבת להפשירו, ובמקום צורך אפילו לשפוך עליו מים חמים, כדי שלא יחליקו עליו בני אדם.

מי שריסק קרח בשבת (ג) מי שעבר וריסק בשבת בידים קרח או שאר משקים קפואים כדי שיזובו מימיו. אם עשה כן במזיד אסור לשתותו בשבת. ואם עשה כן בשוגג שלא ידע שאסור לרסק בשבת, כיון שאיסור ריסוק שלג וברד בשבת הוא מדרבנן, מותר לשתותו בדיעבד.

קישור לאתר יד-מהרי"ץ ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן, מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכולל משה רצאבי שליט"א כעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"

<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

מאת חגי קומימי הי"ו

"ברכת הבנים"

מנהג ישראל ידוע, הוא לברך את הבנים (וכן את הבנות) בערב שבת קודש, מיד בתום הקידוש. רבו הביאורים והטעמים סביב המנהג.

אחד מהטעמים, הוא בסוד 'ברכה' = 'ברכה'. דהיינו, כשם שיש את הברכה על היין (ועל ידה נשפע שפע), גם כך זו, מסוגלת מאוד להמשיך ברכה ושפע מה'ברכה העליונה' שנמצאת בעולמות העליונים. וזו העת המיוחדת לברך את הילדים.

רבי נתן מברסלב (התלמיד הנאמן), מבאר בספרו את ברכת הכהנים "יברך ה' וישמר וכו'.." (שזו תחילת הברכה לילדים בערש"ק), וכך לשונו:

יְבָרְכֶה ה': בממון, דהיינו פרנסה ועשירות של קדושה שלא יצטרכו הילדים לעשות שום עסק. רק הממון והפרנסה ימשיך להם בחסד השם יתברך לבד. כמו שכתוב "בְּרַכַּת ה' היא תַעֲשִׂיר" (משלי י, כב).

וַיִּשְׁמְרֶהָ: מן המזיקין, שלא יהיו לילדים "יראות נפולות" (פחדים וחששות מבני אדם, ממחשבות לא טובות, ממלכות הרשעה... ובעצם כל דבר שהפחד מתערב להם ומונע מהם לעבוד אותו יתברך) אלא רק יראו מהקדוש ברוך הוא מהתורה ומהצדיקים.

יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֵינוּ וַיַּחֲנֶה: שהקב"ה יאר פניו אל הילדים, ושלעולם יבער בהם הרצון לעבודת ה'. והארת פנים של ה' יתברך היא הרגשת חסדו יום-יום, ברוחניות ובגשמיות.

וַיִּשֶׂם לָהֶם שְׁלוֹם - שהילדים יזכו לעסוק בצדקה ונדבה, וע"י כך יזכו שיהיה השלום בינם לבין עצמם (שבין כל כוחות הנפש, שהם אש רוח מים ועפר, ישכון האיזון והשלום) בינם לבית הבריות, ובינם לבין הקב"ה. עכשיו כשאנו יודעים ומבינים ומשכילים מהביאור הנפלא והמתוק הזה, נוכל לכוון ממש בברכת הבנים והבנות, שאו ברכה.

מי שבידך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

לרפואת שולה בת לולוה אברהם

לרפואת איתליה ליבי בת רחל

להצלחת לוריא ואוריה בני אליהו

לעילוי נשמת גיל בן אליעזר

לעילוי נשמת יהודה בן שמואל

מאת הרב נעם כהן שליט"א

סדר קשירת הציצית

טעם למנהגנו בקשירת חוטי הציצית בשבע או שלש עשרה חוליות, ושכל חוליה עשויה משלוש כריכות. גמרא ערוכה היא במנחות ל"ט ע"א: תניא, רבי אומר כדי שיכרוך וישנה וישלש. תאנא הפוחת - לא יפחות משבע, והמוסיף - לא יוסיף על שלוש עשרה. הפוחת לא יפחות משבע - כנגד שבעה רקיעים, והמוסיף לא יוסיף על שלוש עשרה - כנגד שבעה רקיעין ושישה אורין שבהם. ע"כ. לא יפחות משבע חוליות שהם כנגד שבעה רקיעים: פי', שהרי אמרו מה נשתנה תכלת מכל הצבעים שאותו שמים בציצית? כיון שתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, והרקיע - מזכיר את כסא הכבוד. וזה מה שאנו אומרים: "וראיתם אותו" - את התכלת, "וזכרתם" - את הקב"ה היושב בכסא הכבוד. ולדעת מו"ר הרב יצחק רצאבי שליט"א עדיף שבע חוליות, וזה כפסיקת מהר"ץ בסידורו עץ חיים דף קפ"ז, וז"ל: "ועושה שבע חוליות.. וכו'". הרי לך שמקור קשירת הציצית למנהגינו הינו בגמרא. וכן הוא בזוהר הקדוש בפרשת פנחס דף קעה ע"ב, ע"ש. וכן פסק רבינו הרמב"ם בפרק א' מהלכות ציצית ה"ח.

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

ערב שבת קודש

א. שלא לזרוק שערות התספורת לאשפה: טוב שבכל תספורת [היינו, לאו דוקא ב"חלאקה"], שלא לזרוק השערות לאשפה, וכל שכן לא ישרפם, שיש בזה חשש סכנה. אלא יאספם ויניחם במקום שמור שלא תדרוס עליהם רגל אדם. או יקברם באדמה ועל"פ לא יזרקם דרך בזיון, אלא יעטפם בנייר או ניילון. ואז אפילו אם יזרקם לאשפה, אין חשש, וכן נהגו בהרבה מקומות בתימן. והוא הדין לנשים המספרות ראשן (שע"ה ח"ב סי' נ"ד הע' מ"ח ועול"י ח"ג סי' צ"ג).

ב. הסרת שיער בקרני לייזר: הסרת שיער בקרני לייזר שנתחדש בזמנינו, שבאמצעותן מכלים ושורפים את שרשי השיער שבתוך הגוף, אחרי הגילוח הנראה מבחוץ בסכין [באופנים ובמקומות בגוף, שאין בכך שום איסור], אין בזה חשש מצד שריפת שערות, שאינו שריפה באש ממש (עול"י שם אות ד').

מלאכת דש

א. לחלוב במקום שהאשה מצטערת או שהתינוק לא יכול לינק מחמת ריבוי החלב: כשיש לאשה "גודש" [היינו ריבוי חלב המתקשה בדדיה] או שהתינוק לא יכול לינק מחמת ריבוי החלב, או כדי שלא יתמעט החלב [כגון שלא יונק התינוק כרגע, מחמת חולי וכיוצא בזה], יכולה לחלוב בידה או ב"משאבה ידנית" לאיבוד. כגון לתוך כלי שיש בו חומר פוגם שלא יהיה החלב ראוי לשתייה (בנין משה ח"ב פי"א סעי' י"ב, י"ג וט"ו).

ב. לקלח חלב לפי התינוק: במקום צורך מותר לאשה לקלח חלב לתוך פי התינוק, כדי לעוררו לאחוז הדד ויניק. וכן ללחוץ על הדד בזמן שהוא יונק כדי לסייעו, מותר (שם בסעי' י"ג).

לזרע קודש בר קיימא אבישו בת דליה

לרפואת אביגיל בת הדסה

לק"י, ה'תשפ"ב, ב'של"ג לשטרות

**מבחנים חודשיים
בעמדות 'נדרים פלוס'
על ספרי שלחן ערוך המקוצר**

למרוך הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן
מבחן חודש כל ראש חודש בל"ג
על החומר הנלמד בחודש האחרון
ע"פ לוח לימוד 5 הלכות ליום באו"ח ו-3 הלכות ביו"ד
מבין העונים נכונה [ציון מעל 90]
תיערך 2 הגרלות כל ראש חודש

**שני הזוכים יקבלו כ"א 150 ש"ח
ויכתרו "חתני שלחן ערוך המקוצר"**

הודעות ישלחו לזוכים
תרומה לע"נ ר' יוסף ב"ר יחיא ידעי ז"ל

**מבחן שנתי בעמדות 'נדרים פלוס'
על ספר אנדתא דפסחא**

כולל פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ זצוק"ל
ופירושו "פרי עץ חיים" למרוך הגר"י רצאבי שליט"א
מבחן ראשון - עד ר"ח ניסן
מבחן שני - עד ערב פסח
מבין העונים נכונה [ציון מעל 90]
תיערך הגרלה אי"ה בכ"ח ניסן ה'תשפ"ב
יומא דהילולא של מהרי"ץ 217 שנה לפטירתו זיע"א

**חמישה הזוכים הראשונים
יקבלו זיכוי בשווי 150 ש"ח
לרכישת ספרי מכון "פעולת צדיק"
חמישה זוכים נוספים יקבלו כ"א 50 ש"ח**

ויכתרו "חתני אנדתא דפסחא"

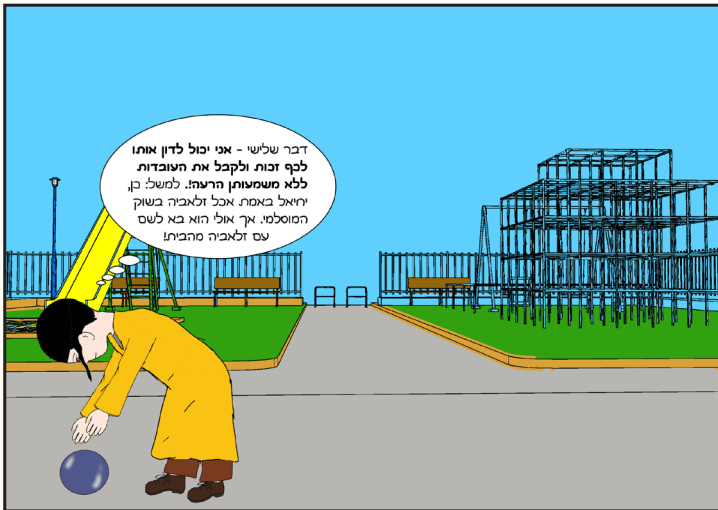
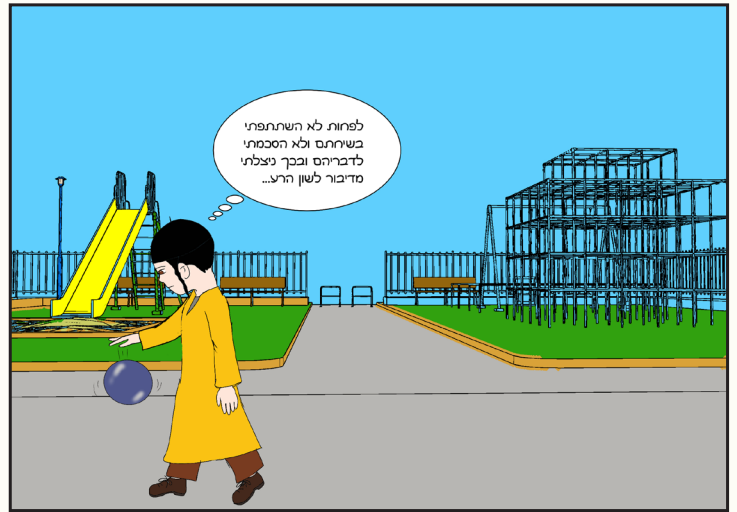
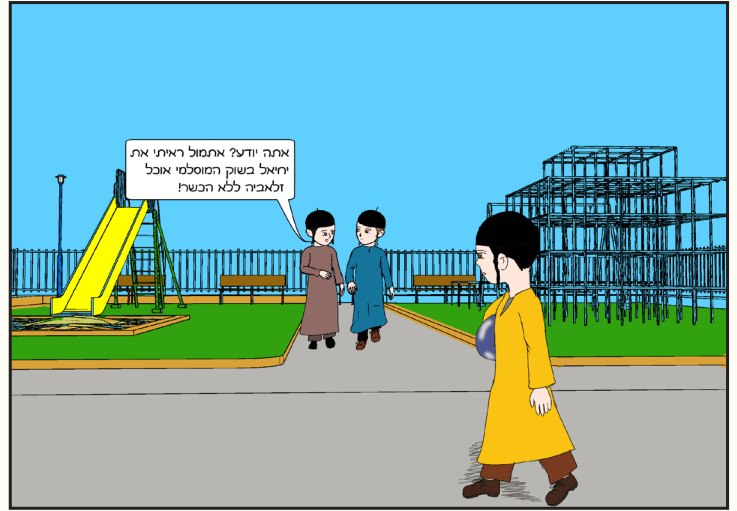
הודעות ישלחו לזוכים
תרומת קרן מלגות "מעשה נסים"
ע"ש הגה"צ ר' נסים רצאבי זצ"ל
ולע"נ מרת אסתר כדחיי ע"ה בת רבי יוסף שרעבי זצ"ל

ניתן לקבל 'חינם' חוברות אנדתא דפסחא
עם פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ
על מנת להתחייב ללמוד בהם עד לחג הפסח
נקודות חלוקה: בני ברק 03-6780070
ירושלים 02-6420535
מודיעין עילית 050-4139964

מטרת תוכנית חשובה זו
להקנות לבני עדתנו, ידע חיוני למנהגי אבותינו.
בברכת התורה ולומדיה

מאיר ליאור לוי
לתרומות ושליחת לוח יומי טל' 052-7636382
642mll@gmail.com

הלכות שמירת הלשון

חידודן השבת:

היכן מצינו בש"ס:
דבר שיש אצל אדם, ובדומה לו בדיוק, קיים אצל חזיר?

רמז: הגמרא בעירובין אומרת שאדם החולה בדבר זה, אינו רואה פני גיהנם.

שאלת השבת:

אחר תפילת ערבית של שבת קודש, חזרו בני משפחת תעיזי אל ביתם. בדרך, נפל כובעו של אהרן - אחד מהאחים - אל הארץ והתלכלך בעפר. הסתפק הוא האם מותר לו לנקות לכלוך זה בשבת, שהרי כובעו חדש ומקפיד עליו שלא יתלכלך.

מה אתם אומרים?

- אם שנים ישפשופו חזק מותר.
- אסור לנקות בכלל, זוהי מלאכת מלבן.
- ינקה בידו או במטלית.
- ישפשוף בנחת, ואינן כל חשש.

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

יקותיאל קיבל עליו את שבת המלכה - הדליק נרות והתפלל ערבית של-שבת, ובכל זאת נחשב לו עדיין כיום חול. חוץ מדבר אחד שאסור לו לגעת בו, ונחשב מוקצה כלפיו.

היתכן?

רמז: נפסק בהלכות פסח שביום זה אסור ללוש קמח בחוץ.

להצלחת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מנצורה
בת נעמי

להצלחת
רועי בן חנויה אושרי

לעילוי נשמת
יואל בן שלום שרפי

להצלחת
יאיר בן רחמים שרפי

להצלחה בפרנסה
ליאור בן אליהו

10
מי יוצא?

מצא את 10 ההבדלים

זכות הלימוד בכלל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:
לע"ג הצדיק
הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

- ולהבדיל להצלת כל עמי" ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל לע"ג אברהם ראובן בן אברהם
- להצלתו בפרנסה אלירן בן זאב חפץ
- להצלת אברהם בן מיכאל קטיעי
- לרפואת שמואל חלא בן רבי יחיא חלא
- להצלת איתמר בן שלום עובד

אזכור
השם המלא של המצאן והמחשבה של כל אחד מהמצאנים והמחשבות
המקודשת והמטרה של כל נדבה - מהצאן ועד לקודשי הקודשים.
נדבה שהיתה נקיה ממחשבות לא טובות כמו כבוד, גאווה או מחשבה לא טובה אחרת - היה בצלאל מנצלה בשביל
הכלים היותר מקודשים של המקדש. וכך הייתה כל נדבה מנוצלת בהתאם למחשבת הנותן בשעת נתינה. יהי רצון
שנזכה לעשות מעשים טובים עם כוונה ולשם שמים.

מאת התלמיד הנעים
יצחק כתבני נ"י

"וְאִמְלֵא אֶתְּוֹ רוּחַ אֱ-לֹהִים בְּחִכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבִדְעוּת וּבְכָל מְלָאכָה" (לא, ג)

בצלאל ידע את המחשבות של כל אחד שהיה מנדב לבית המקדש. ולפי המחשבה של המנדב, הוא היה קובע את המקום והמטרה של כל נדבה - מהצאן ועד לקודשי הקודשים. נדבה שהיתה נקיה ממחשבות לא טובות כמו כבוד, גאווה או מחשבה לא טובה אחרת - היה בצלאל מנצלה בשביל הכלים היותר מקודשים של המקדש. וכך הייתה כל נדבה מנוצלת בהתאם למחשבת הנותן בשעת נתינה. יהי רצון שנתנה לעשות מעשים טובים עם כוונה ולשם שמים.

לו איצ'ה, דקל טקסי נכנע והתחיל בנסיעה, בדרך איצ'ה מתקשר לסוכן ביטוח שלו "הלו ארנון, נתקעתי עם הרכב, אני מודיע לך כי זו חובתי, אך אני מבקש ממך לא לגרור את הרכב" ארנון בהלם "הביטוח שלך נגמר הלילה אתה מבין מה המשמעות של זה? אם מפרקים לך את הרכב אין לך למי לפנות והלך לך 150,000 שקל. עזוב, עצום עין אני אדאג לגרר" זה היה יותר מדי "שמע ארנון מצידי שהרכב יגנב, את הרכב שלי לא גוררים בשבת!!! וניתק. את המשפט האחרון אמר כמעט בצעקה. לאחר דקה "שלום אדון איצ'ה מדברים מחברת הגרר ארנון דיווח לנו שנתקעת אנחנו רק רוצים לדעת את מיקומו המדויק" "שמעי גברתי, אם אתם גוררים לי את הרכב אני אתבע אתכם. את הרכב שלי לא גוררים בשבת!!!". לאחר חצי שעה הם הגיעו ליעדם. שיהיה לכם שבת שלום אמר להם הנהג, איצ'ה בא לתת לנהג את התשלום אבל הוא הבין - אם אני משחרר את הנהג עכשיו הוא מחלל שבת בגללי, תגיד דקל כמה היומית שלך בשבת 500-600 ₪? איצ'ה תולש צ'ק עם תשלום של דמי הנסיעה פלוס 700 ₪, "תגיד יש לך כאן קרוב משפחה?" שאל אותו איצ'ה "כן גיסי הוא חוזר בתשובה" איצ'ה הגיש לו את הצ'ק ואמר לו "דקל עשה לי טובה ותן לי מילה של כבוד. אני משלם לך את היומית של שבת ואתה נוסע מכאן לגיסך עושה אצלו שבת ולא נוגע במונית" דקל היה בהלם "יעני, אני לא עובד, רק נח ומרוויח?" בדיוק כך אמר לו איצ'ה "כשאתה עושה כבוד לשבת אני האדם המאושר ביותר".

עשר דקות לאחר צאת השבת דפיקה בבית המארחים ומי בפתח, אם לא דקל טקסי "נו... איך היה השבת אצל גיסק" שאל איצ'ה "תאמין לי גן עדן... שרנו שוחחנו שמעתי דברי תורה, השבת הזו עשתה לי חשק להקים בית, מה אגיד לך כל השבת המילים שלך צועקות לי בראש 'לא גוררים בשבת', בזכותך החלטתי שמיהיום אני מתחיל לשמור שבת" דקל שלף מכיסו שבע שטרות של מאה שקל "קח איצ'ה אני מתבייש לקבל כסף על זה ששמרת שבת" דרך אגב, המכונית של איצ'ה כל השבת עמדה ושום אדם לא נגע בה.

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

אור שתאיר לו את הדרך. השאלה היא איך ידע אדם את הדרך שהוא נמצא כרגע בהסתר פנים? והתשובה נאמרת לנו בתהלים (ל, ח) שנאמר "הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הַיְיָתִי נִבְהַל". שכאשר אדם מפחד ממוראות החיים הוא נמצא בהסתר פנים, אז מה יעשה? ובהמשך הפסוק אומר "אֲלֵיךָ ה' אֶקְרָא" - תפנה אליו, הוא יוציא אותך מכל ההסתרות הפחדים והניסיונות.

הרה"ג הרב אלימלך בידרמן הביא בספרו משל קדמון: משל לחתול שרדף אחרי עכבר לאכול את בשרו, העכבר ברח ממנו בכל כוחו. תוך כדי ריצתו, פגש העכבר את הפיל, והלה שאלו לאן אתה בורח? משיבאר הוא שבורח מפני החתול, השליך עליו רגבי עפר ובוץ עד שהוטמן כולו מתחת לחול. וכשעבר שם החתול, לא ראה אותו והמשיך בדרך מרוצתו ולא מצא מאומה!

שחזר החתול מרדיפתו ולא מצא את העכבר, הבחין שזנבו של העכבר מציץ מן החרכים.. מיהר וסילק את הבוץ, ואכל את העכבר ולא השאיר ממנו שריד.

למדנו מכאן: א. לא כל מי שמשליך עליך רגבי עפר ובוץ ומלכלך אותך מתכוון להרעות לך כי פעמים שהוא מציל את חייך. ב. לא כל מי שמנקה ומסלק ממך את העפר והבוץ חפץ בטובתך והצלחתך עכ"ל.

וזה משתייך אלינו, לפעמים נראה לאדם שה' מכסהו בהר של צרות, ובאמת אינם אלא לטובתו הגמורה! והוא מציל את חיינו. שנזכה לראות את ה' תמיד גם בהסתרים שבת שלום ומבורכת!

הקב"ה נתן לנו מתנה גדולה ונפלאה והיא השבת, וכך אומר המדרש שמשעה עלה להקב"ה לקבל את התורה אמר לו הקב"ה יש לי מתנה והיא נמצאת במקום הכי שמור שיש לי והיא השבת, העוצמה שיש ביום הזה מאירה על כל אחד ואחד מישראל ומדליקה בו את הניצוץ להתקרב לאבא.

ר' איצ'ה היה יהודי פשוט ועבד לפרנסתו כמתקין מזגנים, אבל הוא היה מאלה שמקבלים את השבת מוקדם הרבה לפני הזמן שכתוב בלוח השנה, לכן כשהוא הלך להתארח אצל חברים מחוץ לעיר הוא כבר בשעה שתיים יוצא מהבית כשכל הילדים אחרי מקלחות ומאורגנים לשבת. כדי שגם שם יוכלו להכניס את השבת מוקדם.

יום שישי ערב שבת, פנחס איצ'ה וכל משפחתו ארוזים וחגורים בתוך הרכב החדש ומתכוננים לצאת. איך שהוא מניע את הרכב נכנסת לחניה השכנה שלו "איצ'ה אתה חייב לעזור לי המזגן הפסיק לעבוד ואומרים שהשבת יהיה חם מהרגיל", איצ'ה שלף את ארגז הכלים במהירות עלה לדירה ולאחר שלוש וחצי שעות של מאבק במזגן הישן הולש הוא הצליח לסדר אותו. בריצה יצא משם ישר לרכב והתחיל בנסיעה. לא עבר זמן רב והנה פנצ'ר, וגם אין אוויר בגלגל הרזרבי, נעלם הג'ק. כך נשרפת לה עוד

שעה עד שהגלגל תוקן והמשיכו בנסיעה. השעון לא עוצר, הוא עולה לכביש המהיר עוד שעה נכנסת שבת, לא עברה לה רבע שעה וריח של שרוף ברכב מה קרה? לא יאומן עשן שחור עולה מהמנוע, איצ'ה עוצר בשוליים, פותח דלתות, שולף את הילדים מרים את מכסה המנוע, לא צריך להיות מוסכניק ולהבין שהמנוע נשרף, "ילדים כולם להגיד תהילים ולבקש מהשם שמונית תעצור לנו" הוא אומר לילדים ומיד מתחיל לסמן למוניות שדוהרות בכביש שיעצרו לו. כמובן התפילות עשו את שלהן ומיד עצרה לידם מונית "מה אפשר לעזור?" שאל אותם. "אפשר, שאתה עוצם עין ולוקח אותנו" מבקש איצ'ה. הנהג נבהל "זה שני נוסעים יותר מהמותר זה מסכן לי את הרישיון" "עוד 45 דקות שבת אין לנו זמן" אמר

"וַיֹּאמֶר, הֲרֹאֲנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ"

ביאר האדמו"ר מסלונים בעל הנתיבות שלום ביאור נפלא: משה רבנו מבקש מה' "הראני נא את כבודך", עם ישראל היה אז בשפל המדרגה אחרי חטא העגל וכוחות הטומאה התגברו בעולם - וכל זה אחרי שהתגברו כוחות הקדושה במתן תורה. ולא מובן דבר זה.. ועל זה ביקש משה רבנו "הראני נא את כבודך" - זאת אומרת כל הנהגת העולם היא באופן של הסתר.

ונשאלת השאלה למה דרך רשעים צלחה, ויהודי הרוצה לעבוד את ה' אצלו הכל לכאורה מתנהל כנגדו? ועל זה השיב לו ה' "כי לא יראני האדם וחי, וראית את אחורי ופניי לא יראו" כי זאת היא תכלית הבריאה שדווקא מתוך הסתר ודווקא ששום דבר לא מצליח - מתוך זה יגיע יהודי לה' עכ"ד.

וצריך לדעת יהודי מאמין שכל ההסתרים בחיים והקשיים והניסיונות הם הכל כדי להכשיר אותנו לעולם הבא, וגם לתת לנו מתנות בעולם הזה. וצריך לדעת שבכל קושי ה' תמיד איתנו - גם שאנחנו לא רואים אותו.

וזה דומה לאדם שלקח מראה והצמיד אותה צמוד לפניו שלו - הוא לא יראה כלום.. ככה צריך לדעת שמרוב שה' קרוב אלינו ואוהב אותנו קשה לנו לראות אותו. וידע אדם שטיפה מן האור תכסה את הרבה מן החושך.

היה חבורה שנכנסו לבית חשוך: אחד נתקע בקיר, אחד ניסע לסלק את החושך וניסה להוציאו, אחד לקח מקל וניסה להרביץ לו, ואחד מהחבורה היה חכם לקח גפרור והדליק והכל נהיה אור! שיהודי נאחז בקשיים בפחדים ובניסיונות ינסה למצוא נקודה של

מחלה או החלמה - חלק ה

במאמרים האחרונים דנו במחלוקת הקיימת בין שיטות הטיפול של הרפואה הכימית והרפואה הטבעית. כמו כן, שמחנו לעדכן שלצידה של מחלוקת זו כבר נראים ניצנים רבים של שיתוף פעולה במרכזי רפואה גדולים בארץ ובעולם.

היום נפתח בשאלה: **מה לגבי רפואה דחופה- האם חשוב לטפל בכימיה וכירורגיה להצלת החיים או שמא רפואת הצמחים והדיקור יעילים יותר במקרה חירום?**

למען הסר ספק חשוב להדגיש: ידע הרפואה הכימית הוא נכס יקר ערך המציל חיים שירד לעולם ועלינו לברך על כך. עם זאת, אסור שהיד של הרופא הכימי המטפל תהיה מהירה על ההדק. ברוב המקרים, בין ברפואה אקוטית (מחלות המתפרצות בפתאומיות, מתפתחות מהר, לא נעימות כלל בלשון המעטה אולם גם מסתיימות מהר, כמו- קורונה ושאר מיני שפעות ויראליות, כיב/ דלקת חריפה בעיכול, פציעות שטחיות או כוויות עד דרגה 2) ובין ברפואה כרונית (מחלות המתפתחות לאט ומהלכן ארוך טווח כמו קרוהן- קוליטיס ושאר מחלות דלקתיות בעיכול בשלב המתון שלהן, סכרת, תת-פעילות של בלוטת התריס, יתר לחץ דם, כולסטרול גבוה ועוד), הכלל הוא כזה- אם אין סכנת חיים לא משתמשים בחומרי רפואה חזקים ובפרט שאינם טבעיים, משום שמזיקים לבריאות הגוף ובעצמם מעמידים את הגוף בסכנת חיים. אולם אם נגרם חליה איזה זיהום, פציעה שגרמה לאיבוד דם או ו/או שבר, או כל אירוע המתפתח במהירות כמו אירוע מוחי או התקף לב, המסכנים את החיים, אז הרפואה הכימית ובמקרה הצורך גם הכירורגית תופסות פיקוד ועושים כל מה שצריך להציל ולייצב את החיים.

אם חלילה וחס קרה מקרה חירום למי מאחינו או קרוביהם היקרים ונאלץ לקבל טיפול דחוף, מיד לאחר הצלתו בע"ה, יעבור למחלקה או לחדר מבודדים שישמרו בו, ככל שניתן, על תנאים סטריליים. דעו אחי היקרים, כי מרגע שיחליטו הרופאים להעבירו מאותה מחלקה למחלקה רגילה, גופו התשוש- מרוב חומרי הרדמה, קרינה (C.T), כימיה (כגון לכיויץ כלי דם או למניעת היצמדות תסיות הדם לפי העניין) ונוגדי חיסון (לנטרול תהליכי דלקת) וכד', ומרוב איבוד דם- יותקף במיני חיידקים ווירוסים, המצויים באוויר בית החולים בריכוז גבוה יותר מכל מקום אחר, שבמצבו מהווים סכנת חיים ממש. לכן בליט

ברירה יאלצו הרופאים לתת לו את פרוטוקול הטיפול הידוע להם, שלרוב יכלול אנטיביוטיקה (התשה חיידקית וחיסונית) וסטרואידים (נוגדי דלקת ע"י הפסקת התגובה החיסונית)- אם במתן אוראלי (דרך הפה), אם דרך הוריד ואם דרך אינהלציה, משאפים למיניהם ומשחות לשימוש חיצוני, ואלו בינתיים רק הרפואות הסטנדרטיות... מרגע שהתחיל הטיפול הכימי ההרסני הזה, שקוטל כל אשר בדרכו, הכוח החיסוני שלו ילך וייחלש עוד ועוד.

שאלתי את אחד הרופאים בעת שהייתי במחלקה הפנימית של אחד מבתי החולים הגדולים בארץ: "מדוע אתם נותנים כל הזמן אנטיביוטיקה לחולים כאן?" הוא ענה מיד בנחרצות: "האוויר כאן מלא בחיידקים ווירוסים מסוכנים, כאן מתפתחים הזיהומים הכי קשים, לכן חייבים לתת להם אנטיביוטיקה". שאלתי אותו: "הרי אתה ערבי, יש לכם מסורת של צמחי מרפא שיכולים לקטול חיידקים ולהציל חיים מבלי להזיק לחיים לא?" ענה לי ברוב עניותו: "אני לא מאמין בזה, זו רפואה ישנה, היום מרפאים עם סמים (תרופות כימיות, בלעז- דראגס)". מכל מקום, נבין מכך את השיטה במחלקות בתי החולים, המעמידה את החולים בסכנת חיים מעצם הישארותם שם ובפרט ע"י הטיפול הכימי שהם מקבלים.

לכן עצתי - מרגע שייצבו את מצבו יש להעבירו לטיפול בית ויפה שעה אחת קודם.

ועוד יפה שעה אחת קודם לשנות את אורחות חיינו לטובה ולברכה לפי ההנחיות שאנו מנסים להציע בכתבים רפואיים אלו בע"ה. במאמר הבא נבחן את דרך הפעולה של הרפואה המשולבת בימינו ואת החזון לעבודה המשותפת להשגת ריפוי אמיתי ובטוח מן השורש בגוף ובנפש עד שבע"ה יתקונה הלבבות ולא יהיה עוד צורך במחלות.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918

המדור לרפואת כלל חולי עמי" ובפרט לרפואת מטופלי. ולהבדיל בין חיים לחיים: לעילוי נשמת אבי מורי שלמה בן אסתר ע"ה בכלל נשמות ישראל הזקוקות לעלייה.

החיסול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד מילולי

* עד כמה שהדבר בידנינו, עלינו לנסות לצמצם למינימום את הכישלונות שהילד חווה. כאשר הילד ירגיש שהוא מצליח, הוא יכיר את התחושה המתוקה של ההצלחה, ישתכנע שהוא אכן מסוגל וירצה להצליח שוב. * יש לפרק משימות מורכבות לחלקיהן, ובכך לפגש אותן. כך ירבו סיכויי של הילד להצליח בביצוען שלב אחר שלב, וכל הצלחה תדרבן אותו להמשיך בחלק הבא של המשימה.

לרבים מן הילדים, הוראה כוללת כמו: 'סדר את החדר' היא הוראה מורכבת מאוד, ועל כן היא מועדת לכישלון.

פירוק המשימה לחלקיה: 'שים את כל הנעליים במגירת הנעליים, את הכביסה המלוכלכת זרוק לסל הכביסה, את הילקוט שים מתחת למיטה, ואת השמיכה והכרית במגירה', יגרום למשימה שתהיה אפשרית, וכאשר החדר אכן יהיה מסודר, יקבל הילד מנה גדושה של עידוד והערכה.

* הושטת עזרה מועילה מאוד לילדים המתקשים ומתייאשים מראש. אפשר לתת לילד דחיפת עזרה קטנה, שתאפשר לו להמשיך במטלה בעצמו, או לבצע את המשימה ביחד אתו - בכל מקרה ועם כל ילד בהתאם לנדרש.

**לדוגמה: בערב שבת התבקש יוסי לצחצח את נעליהם של בני המשפחה. שורת הנעליים שנערמה לפניו ריפתה את ידיו. הוא ישב וחלם ולא צחצח אף נעל אחת. רבקי אחותו, שהבחינה בכך, ניגשה והציעה לו: "יוסי, מה דעתך שאתה תמרח את המשחה ואני אבריק את הנעליים?" יוסי התמלא מרץ. עם רבקי הרבה יותר נחמד לעבוד, וכמובן - קל יותר.

חצי שעה לאחר מכן, הגיעה אמא אל המרפסת, ראתה את הנעליים המצוחצחות והחמיאה: "אתם צוות נפלא מאין כמוהו. כל אחד מכם גייס את כוחותיו, וביחד הצלחתם במשימה".

התמקדות בקיים
כדי שנוכל לעודד את ילדנו באמת, עלינו להכירו לפני ולפנים - לעמוד על תכונות נפשו המיוחדות, להעריך את כישוריו, להאמין ביכולותיו השכליות, החברתיות והמוטוריות, לשים לב לנטיותיו ולתחביביו ולעודדו בתחומים שבהם רבים סיכויו להצליח.

ילד שהוא בעל כישרון אך חסר יכולת התמדה, יקבל עידוד על הבנתו ותפיסתו המהירה, מתוך כוונה לגרום לו לנצל את הכישרון ללימוד נוסף שיוביל להתמדה. אך למעשה, לא נאמר לו דבר בעניין ההתמדה החסרה אלא בעניין ההבנה הקיימת.

חשוב להקנות לילד תפיסת חיים בריאה, שבה המטרה היא מיצוי הכוחות והיכולות, תוך התחשבות מעטה ככל האפשר בדעת הסביבה. המטרה אינה "לנצח" את הזולת, אלא לנצל את הכישרונות והיכולות לעבודת הבורא.

חשוב שהבית יהיה בית יוצר לדברי חיזוק ועידוד, מתוך עקביות והתמדה, שיחות אישיות והחדרה בלתי פוסקת של הכרת הערך העצמי לילדים.

עידוד על הצלחה חלקית

כאשר ישנה התקדמות כלשהי, אף אם הילד עדיין רחוק מן המצב האידיאלי, יש מקום נרחב לעודדו ולהחמיא לו. בכל מקרה, ובמיוחד כאשר זהו המצב, יש להיזהר שלא להמשיך את משפט העידוד בדברי ביקורת: 'אבל...'

מעבר למילים, חשוב שגם הפעולות תהיינה מעודדות:

* יש להתאים את הדרישות ואת המטלות לרמתו של הילד. להציב לו רף ציפיות הגיוני, אף אם הוא נמוך מזה המצופה מבני גילו. באופן זה נאפשר לילד להצליח, ומתוך כך הוא יתעודד ויעז לנסות שוב.

מרן מעיין

מרן בקריאת הכתובה

ריקוד תימני

לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר

מרן מברך, והעדים

הרהג הרב משה רצאבי אב החתן בנשיאת דברי תורה

מרן והרב נהרי בסוד שיח

הרב יפת טיירי

אברכי הכולל "פרי צדיק"

הרב אדלשטיין מברך ברכת הנישואין

בחתונת
בנו של
ראש הכולל
"פרי צדיק"
הרב הגאון הרב
משה רצאבי
שליט"א,
בן למורינו ורבינו
הרה"ג
הרב יצחק רצאבי
שליט"א

